

ترجمه و برداشتی

از:

قرآن مجید

جزوه نود و پنجم

ترجمه و برداشت: از استاد سید حسن ابطحی

تنظیم موضوعی: جمعی از دانشمندان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ *

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ لَا سِوَا عَلَى
بَقِيَّةِ اللَّهِ رُوحِي وَأَرْوَاحُ الْعَالَمِينَ لِتُرَابٍ مَقْدَمِهِ الْفِدَاءُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگفتار

این جزوه باموضوع بندی مسئله «تزکیه نفس» از آیات قرآن تنظیم شده و هر آیه ای که مربوط به موضوعی از این علم است بعد از همان آیه ترجمه شده و سپس برداشتی از آیات در فصل جداگانه ای ارائه داده شده است. و بخاطر آنکه مباحثمان فعلاً در مسائل تزکیه نفس است قبل از مسائل اعتقادی آیاتی که مربوط به مراحل تزکیه نفس است در این جزوه آورده شده است.

ضمناً نباید گمان کرد، آنچه را که در اینجا می نویسیم تفسیر آیات قرآن بوده و یا حتی توضیح قرآن است. بلکه فقط یک نوع راهنمایی است که برای تدبّر بیشتری در قرآن و توجّه دوستان به سخنان حضرت حقّ جلّ و علایادآوری شده است.

تا ان شاء الله سالکین إلى الله با تأمل زیادتری موفّق به قرائت قرآن گردند. و ضمناً آیاتی که در این جزوه قرائت می شود جابجا شده و تنظیم موضوعی گردیده است.

یعنی اگر شما بخواهید آیانی که مربوط به تزکیه نفس است را پشت سر هم قرائت کنید به ترتیب قرآن مجید در این جزوه آورده شده است و بعدها سایر آیات که مربوط به عقاید و فروع احکام است در جزوات جداگانه ای آورده خواهد شد ان شاء الله.

به امید موفقیت و السلام

سید حسن ابطحی

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

آيات ٤٥ - ١٢٥ سورة مباركة دخان

كَمْ تَرَكَوْا مِنْ جَنَّاتٍ وَ عُيُونٍ ﴿٢٥﴾ وَ زُرُوعٍ وَ مَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾ وَ نَعْمَةً كَانُوا

فِيهَا فَاكِهِينَ ﴿٢٧﴾ كَذَلِكَ وَ أَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٨﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ

السَّمَاءُ وَ الْأَرْضُ وَ مَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ﴿٢٩﴾ وَ لَقَدْ مَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ

الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ وَ لَقَدْ

اخْتَرْنَاهُمْ عَلَى عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾ وَ آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَاتٍ مَا فِيهِ بَلَاءٌ

مُبِينٌ ﴿٣٣﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَى وَ مَا نَحْنُ

بِمُنْشَرِينَ ﴿٣٥﴾ فَأْتُوا بِبَابِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾ أَ هُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾ وَ مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَ

الْأَرْضَ وَ مَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ﴿٣٨﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا

يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ

مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ

الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ شَجَرَةَ الزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي

الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾

ترجمه آیات ۲۵ - ۴۵

چه باغها و چشمه‌هائی را که باقی گذاشتند. (۲۵)

و زراعتها و خانه‌های خوبی را که داشتند. (۲۶)

و نعمتی که در آن فرو رفته بودند. (۲۷)

این چنین آن‌ها را به مردم دیگر به ارث دادیم. (۲۸)

پس نه آسمان و نه زمین بر آن‌ها گریه کرد و به آن‌ها مهلت داده نشد. (۲۹)

و قطعاً ما بنی اسرائیل را از آن عذاب ذلت‌بار نجات دادیم. (۳۰)

از فرعون که حقیقتاً او مسلط بود و از اسراف‌کنندگان بود. (۳۱)

و قطعاً ما آن‌ها را بر اساس علم بر جهانیان برتری دادیم. (۳۲)

و ما به آن‌ها از نشانه‌هائی که در آن آزمایش آشکاری بود، دادیم. (۳۳)

حتماً آن‌ها می‌گویند (۳۴) که آن (مرگ) نیست مگر همان مرگ اول و ما هرگز (روز قیامت) زنده

نمی‌شویم. (۳۵) اگر شما راست می‌گوئید، پس پدران ما را بیاورید. (۳۶)

آیا این‌ها بهترند یا قوم «تُبَع» و کسانی که قبل از آن‌ها بودند؟ ما هلاکشان کردیم، مسلماً این‌ها گناهکار

بودند. (۳۷)

و ما آسمانها و زمین و آنچه در بین آن‌ها است، برای بازی خلق نکرده‌ایم. (۳۸)

ما آسمانها و زمین را جز به حقّ خلق ننموده‌ایم، ولی اکثر آن‌ها نمی‌دانند. (۳۹)

قطعاً (روز قیامت) روز جدائی، میقاتگاه همه آنها است. (۴۰)

روزی که دوستی به چیزی، دوستش را بی نیاز نمی کند و آنها از هیچ جائی یاری نمی گردند. (۴۱)

مگر کسی را که خدا به او رحم کند که قطعاً او همان عزیز مهربان است. (۴۲)

حقیقتاً درخت زقوم (۴۳) غذای گناهکار است. (۴۴)

مانند مس گداخته در شکمها می جوشد. (۴۵)

برداشت از آیات ۴۵ - ۲۵ (چند دستور اخلاقی از قرآن)

سالک الی الله باید از آیات قرائت شده این دستورات را جدّاً عمل کند:

- ۱ - بداند که دنیا و نعمتهای دنیا باقی ماندنی نیست و هر چه از باغها و زراعتها می ماند برای دیگران خواهد بود پس نباید به آنها دل ببندد.
- ۲ - اگر راه خدا را جدّی بگیرد خدای تعالی او و دوستانش را نجات می دهد و دشمنانش و کسانی که مانع راهش هستند را از بین می برد.
- ۳ - مقامات عالیه و ریاستها باقی ماندنی نیست و نصیب دیگران می شود پس نباید جاه طلب باشد.
- ۴ - در دنیا برتری جویی نکند و از اسراف کنندگان نباشد.
- ۵ - امتیاز علم و دانش را بداند و آنها را تحصیل کند تا از انتخاب شدگان الهی باشد.
- ۶ - همیشه خود را مهیای امتحانات الهی قرار دهد.
- ۷ - به آخرت اعتقاد داشته باشد و بداند آنهایی که از دنیا رفته اند همه باقی می مانند.
- ۸ - کوشش کند که از مجرمین و گناهکاران نباشد تا مانند اقوام گذشته خدای تعالی او را هلاک نکند.
- ۹ - باید معتقد باشد که خدا آسمانها و زمین را بیهوده و برای بازی خلق نکرده بلکه برای استراحت بشر و حساب شده آفریده است.
- ۱۰ - باید معتقد باشد که فرمانده با محبّت، فرمانبردار با محبّتی را یاری نمی کند مگر آن که مورد لطف و رحمت پروردگار واقع شوند.
- ۱۱ - باید بداند که مشرکان و بی ایمانان به عذاب سختی در دنیا و آخرت مبتلا می شوند و در قیامت مورد مؤاخذه پروردگار قرار می گیرند.